

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 8 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrația Telegrafului archidiocesan Sibiu, strada Măcelarilor 47

Corespondențele sunt a se adresa la:

Redacționea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se însoțiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 or., — de două ori 12 or., — de trei ori 15 or. rândul cu litere garamond — și timbru de 30 cr. pentru
— de căre publicare.

Cualificăriile funcționarilor.

Cetim în raporturi scrise la diare, dela dieta Ungariei că dîl ministrul president Tisza ar fi dîs despre proiectul privitor la qualificăriile funcționarilor, că este cea din urmă încercare cu sistemul electoral comitătensă¹. Dîl Tisza ar fi declarat, se dice mai departe, că, durere, nu sporează dela sisteme, pentru care dênsul are predilecțiiune deosebită, că va ești mai imbinătățită din încercarea aceasta.

Dacă sunt adeverite cele ce se scriu că ar fi dîs dîl Tisza, atunci merită și deosebită laudă pentru sinceritatea sa. Cel puțin am săi, că dilele sistemei de a se alege funcționarii admisimintă sunt numerate.

Deputatul Grünwald a și pledat pentru introducerea sistemei de denumire. Într-un discurs, de altmîntrea important, ceterim că deputatul a arătat că pre-lângă alte părți bune ale sistemei de denumire aceasta ar întruniri și pe caea a totaliei maghiarișării a terei.

A doua sinceritate.

Lângă sinceritatele aceste oficiale și oficioase mai dâm de aaltele în presa opozițională maghiară. Într-aceste se versă lacrimi după oalele cele cu carne grăsă, care opoziționea dice că se vor lura de aci încolo dinaintea onorabilei *gentry*. Legăturile familiare în sus până în coridoarele dietei și până în cabinetele ministeriale și vice versa, e de temut, că nu vor mai avea nici o valoare. Oamenii cu „practică din viață”, caru ni scău carte, vor fi preterăti făță cu aicei ce vor putea produce o hărțoagă de diplomă fie de advocatură, fie de doctor în drepturi, fie de esamine de stat.

Ciudat lucru. Teara are o mulțime de lipse, care așteaptă a fi împlinite. Se desbat proiectele de o importanță deosebită, privitoare la administrația terei. Si ce se vede? Dacă cineva face numai aliniușe la un drept basat în legea naționalităților, cum a făcut deputatul Steinacker, aliniușe și îndată qualificării de păgubitoare și nu se ia în considerație, fiindcă „și aşa se înțelege de sine.” Dar se fac alte aliniușe, în același timp, despre viitorul maghiarișării totale și acestei i se deschide perspectiva pentru un viitor nu prea departăt. De altă parte se aude tipetul pentru perdere influenței de până aci a așa numitei *gentry*, deprinsă a domni fară a' și bate capul de a fi și qualificată pentru domine. Acest tipet, ce e drept este de astădată suprimit, de bună seamă pentru scopul maghiarișării, insă nu este excludă posibilitatea că prin excepționi se împreune scopul maghiarișării cu îngrijirea și de nobila *gentry*.

În chaosul acesta, din care transpire numai interes egoiste, ce se mai scim dice și noi, pe cari ori căt ne ignorează și unii și alții din soiurile interesaților de mai sus, proiectul încă ne privesce?

Noi, cari ne afilăm în poziția unea „plăcută” de a nu avea să mai perdem

nimică, ar trebui să fim cu totul indiferenți. Avem dovedi destule că și cu sistemul electoral, fiind construită de așa, nu putem ajunge la vrăun rezultat, întocmai precum nu vom ajunge la nimică, nici cu sistemul de denumire.

Indiferența însă în politică și așa astfel de moarte politică și așa astfel de idei trebuie să le alungăm dela noi.

Dacă prin împregiurările date n'aveam influență în afacerile publice ale statului, se ne ținem de datorină o și căstigă. Osteneala și trudă are se ne coste acastă, dar ne sântem datori nouă căstigarea influenței și, ceea ce nu sântem datori, trebuie să și împlinim.

Până atunci, până când prin recăștigarea influenței legală vom fi puși în poziție de a dice ceva în merit despre lucruri cum sunt cele ce se petrec în casa deputaților Ungariei, ei vor eom dice, va fi dîs în zadar. Domnii situaționii, cel mult, dacă vor lua notiță „spre sciință” despre ele. Așa e moda politică la noi în timpul libertăților moderne.

Ceea ce dicem așa dară și dîs numai așa pentru noi și între noi:

Privind lucrurile cum se desfășura înaintea noastră, pentru administrație superioară: în sfera comitatelor, este pețat de timpul ce se sperde cu alegerile. Comisia candidatoare, care se compune din capul comitatului, din trei membrii designați de dênsul, adică de capul comitatului și pe urmă din trei designați de reprezentanți, face, în cele mai multe căsuri, alegerile ilusorii.

Ar fi dar o economie de timp pentru alegerilor reprezentanți ai comitatelor, când alegerile de felul acesta ar fi înlocuite prin denumire.

În casul din urmă reprezentantele ar fi scutite de impunătuire, că ele au „ales” pe acela, pe care nu'l votau.

Considerante în favorul denumirii ar mai fi multe, dar la că se vorbim acum când este indiferent, dacă vorbim sau nu vorbim despre ele?

În anul viitor însă vom fi chemați să „alegem” după proiectul, care până atunci va deveni lege. Să ne îngrițim dar de pe acum de doctori, de avocați și de bărbați cu essene de stat. De „excepționi” se vor îngriji alții. Să ne încercăm însă a ne concentră toate puterile ca, cel puțin, totalei maghiarișării să opunem cu succes legea de naționalități.

Dacă s'ar plângă atunci ori care parte din nuanțele politice maghiare, asupra evenualei reesize, s'ar plângă numai asupra unei legi votate la 1868 tot de dênsii.

Revista politică.

Sibiu, în 10 Noemvre.

Presidentul delegației ung. L. Tisza în discursul său de încheiere a dîs, că din desbateri s'au putut vedea nisunătă guvernului comun de susținerea pacea. Presidentul însă a adus în discursul său că „la casul ne-așteptat” când s'ar turbura pacea din afară, putem fi fără nici o temere și incredință în calitatea armatei noastre de a fi gata a se bate².

Cuvintele aceste au făcut senzație. O parte considerabilă din presă s'a folosit de cuvintele prezidentului și le-au interpretat de o alarmă resboinică pentru un timp apropiat. Si în adevăr nu a tocmai cova însărcinători pe bărbații de stat și pe generali facând aliniușii la un resboiu „neașteptat.”

În casu deputaților Ungariei se continuă desbaterea proiectului de lege privitor la qualificăriile funcționarilor.

Călătoria ministrului rusesc de externe de Giers la Varzin și apoi la Berlin, să dice în organele oficiale, a fi avut rezultate pacifice. Născerele însă principină prin pregătirile russesci la marea neagră și dealunghiul fruntașilor austro germane nu vrea să se delătere. Curiosă și scirea, că Rusia în Basarabia organizează militiile sale după sistema dorobanților din România.

Memorialul.

„Telegraful” din București luând notiță despre memorial scrie următoarele.

Bétránul diar francés „Journal des Debats”, tipăresc în numărul său dela 11 Noemvre o corespondență din Pesta plină de injurii contra națiunii române. Aceste injurii sunt argumente, cu care unul din descendenții lui Attila crede nemerit a combate însemnatul Memorial al celor 153 delegați români din Transilvania.

Dăm mai jos partea esențială a corespondenței în cestiu și ne rezervăm dreptul a vorbi despre ea într'un număr viitor; o declarăm însă dinainte că, fideli principiului nostru, la injuriu nu vom răspunde cu injuri, ci vom combate cu argumente pe zelosul polișinel al regatului săntului Stefan.

Eată faimoasa prosă a acestui Memorial:

„Dilele frumoase, de care ne bucurăm acum, ne măngăie puțin de luni cele lungi, plioase, în care soarele, ascuns neconitenit părea că vrea să părăsească pentru totdeauna pământul nostru.

„Căte o dată să mai întunecă și să prefacă că să ascundă, dar aceasta numai pentru a ne face să aprețiem mai bine frumusețile ano-tempului, răcoros și sănătos, care ne e dărui înaintea reîntoarcerii gerului. E timpul vîntătorilor celor mari prin munți. Toată aristocrația aleargă după urși, căprioare, porci selbaci și altele. Vîntătorii mari sunt dese în mijlocul padurilor atât de numeroase în această țară, și ospeții cei mai ilustri iau parte la dênsa. Așa apreciut regele Saxoniei opt dîle în luna lui Octombrie cu împăratul la Mürzzechlag; și principele Guillom al Prusiei a întwârșit pe principalele imperiale Rudolf în întreprinderile lui cinegetice, și curtea întreagă a alergat în urma lor, în timp ce împăratessa, rămasă la Gödöllő, face și ea, din partea ei, acest exercițiu care i' e atât de obișnuit.

„În timp ce clasele cele înalte ale societății și întrebunțează astfel

toamna, se petrec în țeară fapte, care sunt din nenorocire sensul unei miseri produse nu de intemperie. La Pojor și în Impregiurimi, cestiunea ovrească a eșit la ileală pe neașteptate; în Transilvania, și misarea ultra Românilor, care s'a arătat printre plângere, care să adreseză după cum se vede Europei întregi, dacă să se în seamă numeroasele limbi de cări autorii Memorialului s'au servit pentru a' și arăta pasările.

„Vă voi vorbi altă dată despre cestiunea evrească, care, născută în Germania, urmează în Rusia în mijlocul tristelor eșiri și terminată numai prin schimbarea ministeriului, ocupă mult spiritele din Austro-Ungaria.

„Pentru moment, voi ești să vă pun în curenț cu cestiunea română născută de memorial, care s'a publicat de curând. România din Transilvania nu se amestecă de mult timp în viața politică. E un an și jumătate, de cănd au avut o mare intruire la Sibiu care a luat hotărirea de a se abține dela orice turburare electorală și da a fi pentru moment cu total pasiv. Memorialul despre care vă vorbesc arată astăzi motivele acestei hotărâri și formulează în același timp condițiunile, cu care ei ar intra din nou în viața politică și ale unei împăcări putințioase cu Ungaria. Nu e vorba aici, bine înțelede, de majoritatea poporului român. Memorialul nu este îscălit de căd de 153^a întransigenți, dar au toți mulți partișani într-o Români din Transilvania și Ungaria, și pentru aceasta vrem să analizăm dorințele și ideile lor politice.

„Români întransigenți, sau cum ei să numesc aci *ultra-Vălachi*, cer înainte de toate autonomia Transilvaniei. Aceasta exigentă și naturalmente într-o așa contradicție cu ideea fundamentală a modernului stat ungar, și apoi este atât de nerealizabilă și estravagantă că nu credem posibil a o lăs serios în considerație. Autorii „Memorialului” ne vor permite prin urmare a trece pe acestea și de a aborda alte puncte ale programei: sufragiu universal, aboliția censului electoral, introducerea limbii române ca limbă oficială și excluderea limbii maghiare al cărei învățămînt este tacast de antipatriotic. Dar dacă învățămîntul limbii germane este obligator în scoalele secundare ungare, apoi cum să poate ca limba terei se fie exclusa din provinție locuite de valachi? Tot aceeași se poate dice și de către întransigenți. Dar dacă învățămîntul limbii germane este obligator în scoalele primare și de către întrare în autonoma biserică și a scoalei, cu atât mai mult că acești domini cer dela stat înțreținerea și crearea unei universități române. Acestea sunt punctele cardinale ale întransigenților Valachi din Transilvania.

„Este greu a' și face o idee exactă de esagerație, pentru a nu dice de absurditatea acestor cerințe, atât mai mult, când vom examina de apropo condițiunile economice și sociale ale acestei națiuni. Valachii pretind a fi descedenți ai anticilor romani: din nenorocire însă în viața socială a națiunei lor nu se găsesc trăsuri carac-

teristice care ar putea sprijini aceasta pretenziune. După datele statistice cele mai esacate, nivelul intelectual al valachului este mult mai inferior (!!!) acelaui al altor naționalități, cari locuiesc imperiul s. Stefan. Tot același lucru se poate dica și de situația lor economică (?). Trebuie să valachii sunt cu desăvârșire primitive și capacitatea lor comercială și industrială este foarte inferioară, așa că imposibile directe și indirecte ale provinciilor locuite de Valachi nu raportează statului absolut nimic (?)

„Cu un curven valachii reprezintă un strat cel mai de jos al Transilvaniei și ar fi o greșeală mare de a remite în mâinile lor puterea guvernamentală prin mijlocul unei reforme electorale artificiale. Aceasta ar echi- valu cu faptul de a le supune națiunile săsă și maghiara, a căror dezvoltare politică, fară contestare, le este superioară.

„Este de dorit în fine ca România din Transilvania să-și găsească un fel luminat și capabil a direge și orienta exigările lor basanțu- poale pe limitele condițiunilor politice ale țărei. Si pen- tru a începe odată pentru totdeauna este necesar ca cei 153 de întransigienți, cari au scris acest memoriu, să lepede terenul opoziției pasive, care într-un stat constitutional nu poate da un rezultat pozitiv. O participație activă la viața constituțională li va lumina asupra necesităților statului modern și le va inspira sentimente mai echitabile față cu alții și față chiar cu interesele lor proprii“.

Din România.

Copurile legiuitoră din România sunt la sfîrșitul unui perioadă. După perioadă acesta vin alegeri noile. Aceste se simt de pe acum. Opoziția de mai multe națuni se resboiese cu majoritatea actuală, facându-i fel de fel de impătură.

Dar nu numai din luptă dintre opozițione și majoritate se simte că are să vină ceva nou cu ocazia alegerilor celor noile. Si în majoritatea actuală este un fel de agitație. Unul dintre capii partidei, C. A. Rosetti a plecat la Paris, esilându-se de bunăvoie; presedintul camerei D. Brățianu a demisionat și observă prin organul său „Națiunea“ o atitudine, care, de și foarte moderată, dar tot se poate numi opoziție.

Despre agitația din sinul ma- jorității, „Armonia“ din Tergoviste aduce în noul de la 4 Noemvre desu- ſurile următoare:

„D. Brățianu a trecut în opoziție. Eata un fapt necontestabil. Cine cetește „Națiunea“ și cine e plus mai de aproape în curent cu atitudinea parlamentară a bătrânlui cu gâtul în nu, nu poate nega aceasta. Concluziunea însă care se trage în general de aci, ni se pare nouă dacă nu totalitățile greșită, dar cel puțin esagerată. Eata în adevăr cum se rationează: Dumitru Brățianu, vechiul și statnicul democrat, omul onest și integrul prin excelență, bărbatul de stat, care scie să aprețieze cu dibăcie și maturitate situațiunile politice, după un trai linisit de 7 ani, o rupe de odată în mod brusc cu președintele consiliului, cu însuși fratele său. Așa dar: trebuie ca Ioan Brățianu să fie un mare criminal, trebuie ca despotismul și inițiatitea domniașimii sălăi să fi atins gradul ultim de intensitate, de care ce fratele său chiar îl repudează acum și și cauță aiaura refugiu. E necesar deci ca Ioan Brățianu să cață de la guvern, e necesar și urgent ca să dispară de vecie în întuneric genial râu al țărei, care a prăvălit în atât de nenorociri și după urma căruia nu se văd astădi

de căt mormani triste de ruine, calamități publice... etc... etc... (Refrenul e luat din coloanele unor oarecare gazete Bucureștiene). Ei bine, în contra acestei concluziuni extreme ne vom ridica noi, silindu-ne a da lucruri justă și reală sa interpretează.

Prima premisa antăia: da, căminul fratern rămasă desert, Brățianii nu se mai adăpostesc sub același acoperis.

Respingem însă pe o două, și o respingem pentru că altă de căt cea în obște presupusă, e în credința noastră cauza separației. Nu spre a avârli un blam personal primului ministru „Națiunea“ și a infipt într-o tabără protivnică standardul ei. Ioan Brățianu, același e acum, ca și la 76 când poporul i-a dat în mâna condurăcesc afacerii lui. Prin ciipele nu și le-a modificat cu un grâunte măcar, din ceea ce el și scrisește în marea sa programă de acțiune. Progresul prin libărdare și libertatea condusă de rațiune și de oportunitate, în progres devăsă lu neclinită.

Acelea care săn schimbă la fost numai majoritatile. O domnie neturată de 7 ani le-a demoralizat, le-a slabit caracterul și energiile, sau, ca să nu fim prea riguroși, le-a moleștit, le-a usat puterile, le-a condamnat unei sterilități fatale și deja vîptă. Piesădestul statului s'a învechit, cari au început săl roaă și dacă ea se va continua tot astfel, un desnădăment funest partidului și ideilor, va avea inevitabil loc. Un alt strat de oameni, proaspăti și netocni, trebuie să se ridice pe ruiniile celor de azi. Tarea să răcit cu desăvârșire de creeri obosiți până în amorfire de inimile care și-au cheltuit până la ultima lor frumusețe de entuziasmu, de lipsă completă a scrupulelor și a corectitudinilor. Putrefacția morală neînlăturabilă cîrcea Ioan Brățianu în zadar i-ar fi rezistat, de vreme ce ea e naturală, scoasă din firea obiceiuită a luxuriei lor. Societatea română a cădut repede în decrepitudine, cănd ea n'a mai avut pe cînd să învingă. Liniștea neîngrijită a triumfului și pri-mejdia virtușilor ostenilor biruitorii.

Șefii au văzut aceasta și un nou plan de bătăie s'a întocmit de urgență. Dumitru Brățianu a fugit nu de frațele său, dar a fugit de majoritatile fratelui său. S'a aflat și voiescă a deveni viitorul unic centru de gravitate cătră care se convergă năzuințile aleătorilor. Capul cabinetului a cules prea multe servicii de la actualele majorități, ca să poată avea curajul și ne-delicatețea de a se divorța direct și pe față de deneșe. A împins dar înainte pe postul președinte al camerei, care prin rigiditatea-i cunoscută și prin puritanismul său ar părăse a se împrumuta mai puțin de căt ori-care altul vre-unui rol oare-care, l'a ajutat chiar și l'a ajută din toate puterile pe sub mână la cucerirea terenului, și când un contingent nou se va forma, conținând aparentă unei opoziții siucere și viguroase, el va trece pe nescute, cu bagajul și cu arme, cum să dică în limbajul răsboiului, la inamic, adeca la tulipă. Pentru cine cîtesce printre rănduri, pleacarea d-lui C. Rosetti la Paris, cum vom dovedi-o altă dată, să leagă și ea strîns cu cele ce spusără.

Spre a nu fi însă prea lungi, încheiem astăzi aci comentariul nostru. Aprobăm tactica, căci ea nu e nici immorală, nici zadarnică. Persista în a sprijini individualitatea lui Ioan Brățianu și terminând vom dice aleătorilor:

Ceară nu există și nici n'are cu-vînt de a exista. E vorba numai de a-se premeni și majoritatile.“

Memorandum
către Ilustrata Sa D. Dr. Ioan Szabó, episcop gr. cat. al dicesei Gherlei, în privința convocării unui sinod diocesan mestecat, pentru vindecarea mai multor rane ale bisericăi gr. cat., întărire de provincia metropolitană a Albei-Iulie și Făgărașului, și resp. de diccesa Gherlei.

(Urmare.)

Așa dară din cele de mai sus se văd lămurit două lucruri. Unul, că pe timpul fericitului Teofil preotul nu depindeau numai dela metropolit și nu i dispunea metropolitanul, ci i alegeau laicii, sau mai bine biserică întraegă, ca docente cu cîte discente imprenute, și venia dejudecătă în sinodele mestecate. Al doilea, că înstinctul de domnie despotică se manifestă și în săntuările episcopale, în monacul Teofil, crescent și împătrânt în datele bisericii orientale, îndată ce se văd pe pragul unui vîtor mai favorabil pentru sine și mai neașternătoru s'an cel puțin mai indirect aternătoru dela elemosină filior săfii subtenceti. Dar apoi încă cum se potenția aceea poftă după înrădăcinarea s. unirii, când episcopii în dieceea unită a Blajului, alcătu mai tot bărbătii mari, asemenea călegării în Blaj, profesori de teologie și dreptul canonice, erau după intemeerea capitulului din Blaj canonică ajunseră cu mica excepție, tot bărbătii crescute prin seminări de ale rom.-catolicei lor conduse de ieșuini, săturați până dincolo de priceperile despotice!“²⁹) Cătră aceasta apoi mai vine și aceea împregătură, că timp indulgențat după primirea s. unirii episcopiei din Blaj au avut în coastele lor și cîte un iesu, nu ca un „alter ego“, ci ade-se ca un „plusquam ego“.

Inrițările acelor secole și înăscutelor instincte de guvernare despotică, cultivate prin acele scoli în bărbătii, cari succesiv au dispărut și în guvernarea bisericii noastre, atribuind călcarea așezămintelor bisericii orientale de ritul grec și biserica noastră unită. Deosebită venerația părinții veniți de la Urba Mare spre guvernarea eparchiilor Gherlei și a Lugojului, nici nu facin meninje; pentru că acei preoți venără au fost cu toții nu numai crescute prin institute catolice de ritul latin, ci au fost și încărniți în aceea diocesă, care delă intemeierea sa, doară afară de împlinirea sacrelor funcțiuni, în toate se asimila mai vechei eparchii de acolo de ritul latin, și așa datinile bisericii noastre doar început nu le bagă în seamă.

La acest loc ne vine în minte un principiu ultra-catolic, așa din rostul unui prelat gr. cat. cu ocazie a statorrei locului de reședință pentru episcopia Gherlei. El sună: biserica catolică este societate neegală „ni aequalis“ pentru că se imparte s. „celcis docens“, și „discens“, apoi ca pără langă ecclisia deoare și la magisteriu, ministerul și regimile.

Noi nu concedem într-toate această despărțire strictă, de oarecare contrariu în toate dilele. Căci oare părinții catolici nu escrîtau și ei magister creștinilor religionar în familiile sale? Oare nu ei pierduse cele mai dințătu, mai sublimi și mai durabile idei despre deitate în tragedie imili ale principelor săi? Nu și în învățătură rușinătoare? și vîi de acel oameni, și cără părinții n'au ese-citat magister față cu ei în copilaria lor! Apoi căi scriitori lumeni n'au tratat în scrierile lor afaceri ecclastică și religioase! Totuși încă nici cînd nu i-a venit în minte bisericii catolice nici a opri pe părinții de a-și deprinde principii în frica Domnului și de a-i învăța rugăncările, dar nici pe scriitor de a scrie în afaceri de ale bisericii și religiunilor! — Ministeriu? Oare în timp de necesitate nu administra cel mai esențial sacrament, s. botz, chiar și o muere, moașă? în ce nu mai nu o impedează biserica, din contră încă preț și dă instrucțiunese administrărea acestui sacrament. — Regime? Da, însă în cele pure dogmatice. Dar de săm și con-

cde, că regime competă numai bisericii docenți chiar și în cele temporane de acolo încă n'urma, ca ea se aibă dreptul absolutistic; pentru că s'a demonstrat mai sus, că și în biserică catolică latină sau întră și se mai înici colesinoane mestecate; cără în cea gr. or. se fin regulat în state constituționale. Apoi biserică orientală română din Ardeal în sinod mestecat a decretat s. unire cu biserică latină, prelungă susținerea drepturilor sale cuvenite după ss. canone ale bisericii orientale. Deci nici din acel principiu ultra-catolic nu se poate trage vre un argument contra simodatia și a altor drepturi ale bisericii noastre române gr. cat.²¹⁾

5. Oare înființarea metropolitanilor români, a cei gr. res. unite cu biserică Românei și acei gr. res. reunite, segregarea Românilor de către Ruteni și acelor neuniți de către Sérbi, apoi înființarea episcopilor celor noue române, adeca acelor gr. cat. din Gherla și Lugoj, acei gr. or. dela Caransebeș produsă prosperă și înaintare pentru națiunile rom. și pentru conținutile ei? În specie: adus'au unitate în bisericile ei, și reînființat constitutionalismul lor bisericește, sau din contră?

La această întrebare respondem de o parte cu mere bucure, că România gr. or. și ajunseră scopul mult ofat. Se împără în o biserică națională toț România de sub coroana s. Stefan, preitor de aceea confesione, care biserică reprezentă și tutură eparchiilor, atât preoți căt și lumeni, în congres mestecat coadunării în sunetul statutelor făcute de ei și întrării de Domnitorii, și aleg pe supremul cap bisericesc a întregii provincii și se consulta în afacerile sale fundaționale, scolastice și bisericești, ce ating întreaga provinție metropolitană. Asemenea se adună la sinodade metropolitană pure bisericești, pentru acerile pure religioase atingătoare de întreaga provinție și pentru deciderea unor cause apelate. Tot prin statut făcute de biserică română gr. or. întrăgă, clerul și secularul și statutoră legătura canonica între metropolitană și eparchiile sufragane, aducând în formitate de la totă biserică metropolitană română gr. or. din desunile provincii și în toate afacerile bisericești, scolastice, fundaționale scl.

Asemenea și face fie-care eparchie, cea arhiepiscopă și cele episcopesci sufragane, statutele sale, după care procede în afacerile sale în sinodade eparchiali mestecate și curat bisericești, fară amestecul coloralită eparchii. și precum și aleg capul provinciei metropolitană întregi în congresul general, asemenea aleg în sinodade eparchiali mestecate pe episopul său, pre membrii consistoriului și chorul învățătoră mai faul. Nu altcum, și comunele bisericești pecale constituțională și aleg personalul bisericești și scolastic. Pre asemenea căl' si organizează diocesale, și organiză protopopiatele, seminariile clericale și învățămbuțul elementar.

Încest mod se produce unitate în aceea biserică, să stabili legătura canonica și se realizează cea mai liberală constituționare bisericească. Eraăt acestea totul rezultatul unei armonii frângătoare creștinilor între episcopii ecclastică și cler, apoi unei legături armonice între clerul întreg și întreg poporul întotdeauna de aceea biserică, în care legătura spre ajungere înalțului scop, se scurătă pună domnitorii bisericești în fruntea bisericii întregi. Urmare prea firescă aceasta, finindă la diaconi clerul la olătă cu poporul constituie biserică, și turma cuvenitătoare nu e numai de tuns și muli, ci și de a se consfătu într-o dină despre binele înregi bisericii.

Se vedem însă cum stăm față de mai sus așteptă întrebare în biserică română gr. cat.?

În biserică Românilor gr. cat. toate aceste se întâmplă intors și pe dos. Aci tot pe baza memorandului din Blaj de

²⁹) S. apost. Petru în epist. I. c. V. dice: „Sed etiam in familiis sunt, obsecro communis et fratres Christi passionem: pacifice qui in vobis est gloriam Dei, non dominantes in clero, sed formati grecis ex animo.“

²¹⁾ Despre shondade metropolitanane, diecesane, preoți și parohiali, cum și despre dreptul laiciilor săi a participa la slăvi, vezi pe larg la Dr. Greg. S. Iași, „Despre shondade“, în „S. On. rom.“ 1869 urii 4-5.

1848, după nădușirea revoluției se pun în capul lucrului demnitarii bisericești români gr. cat. din Transilvania și Ungaria separați nu numai de turma lor de seculari ci mare parte și de clerurile subalterne, fără scirea acestora și fără de ale ceri consumămintul (sub scutul legilor marțiali ce susțin, pre atunci, și mai târziu sub al absolutismului), esopera dezărtirea Românilor gr. cat. de Ruteni, înfințarea metropoliei române gr. cat. sol. Suscriu concordatul cu toți artiștii lui, asemenea fără scire turmei. Arondează eparchieșii episcopesci tot fără ascultarea credințierilor și fără considerare intereselor acelora. Tot în asemenea mod statorește locurile pentru reședințele episcopale din noile eparchii și încă așa, că p. e. în eparchia Gherlei reședința se aşază în marginea diecesei, în apropiere de 11 kilometri de unele comune înțătoare de arhidiecesă (Jocurile, Densia, s. a.), până când întărește de aceeași diecese sunt îndepărtate de centrul peste 120 kilometri.

“Să aduc aminte încă unii, cari au făcut atent pe comisariul organizatoriu la această impreguiere, atrăgându-i atențunea asupra altor locuri mai centrale și din multe considerații mai preferabilă Gherlei ca reședință episcopală, cum respectivul prea venerat comisar, concomitatul de un amic al său cîte armenopolitan, venit din Oradea mare prin Cluj până la Gherla, potere — am dice „pro forma.“ Deoarece că prea verești comisarii fără de călătorii mai încolo fără de a fi vrut și se informă și despre alte locuri, a doua din întotdeauna din Gherla la Cluj, prea acea o astă mai acordată. Credem, că în privința acestei lucruri a fost otârât anticipativ, și totușă călătoria până acolo a fost numai o formalitate, cum se dice românește — ca să-șă astupe.

După aceste se înființă foruri matrimoniale de 1-a instanță pre ruinele forurilor protopopesci de până atunci. Se esoperă denumirea metropolitanului, a episcopilor din Gherlei și Lugos, apoi a canoniciilor din acest eparchie și a celor trei din arhidiecese, cu căji în mărît capitul metropolitan. Se facură instări splendide. În „re quasi bune gestă“ acceea prea venerati luptători se pun la repaus, fără a se fi îngrijit mai încolo despre asigurarea dreptului autonomic cel puțin în cît atinge drepturile prelaților bisericești gr. cat. și fără a se fi cugetat despre asigurarea unității eparchice și a strînsiei legătură canonice a acestei biserici.

Despre organizarea bisericei din vorbă printr-o bază condițiunilor garantate cu ocazia unei primeiri s. uniri, pre teimul sindicalităței cu păstrarea ritului, datimelor și dreptului bisericii orientale de ritul grec, dela începutul acestor demersuri nu vorăi a sci nimic prelății anteluptori, cari se puseră pe sine în fruntea lucrurilor. Asta o dovadă urmări.

Anume îndată după instalarea în demnitățile sale, fie care episcop se apucă de ași organiza eparchia în mod absolutistic, și separatistic, independentă atât de metropolitan cît și de turme, sa, numai pe baza dreptului divin. Modifică cantările bisericești, încă fiecare după notele insuflate sieși părăsind notele cele stătorite din antecăzit, în biserică orientală de ritul grec. Așa astă-din săntănotele bisericești ale Blajului, ale Gherlei, ale Năsăudului, ale Oradeei, mari, și bunul Dumnezeu mai scăe cîte! Mai căji căntări, atâte note și melodiile bisericești. Tot asemenea cu liturgiarul. În cîndepăndea preasănjările sale episcopice, mai fie care preoțe înnoiesc, schimbă cuvinte, fie carele după înțelegiunea sa, încă de a intra un Român unit din districtul Făgărașului în biserică catedrală din Gherla sau în altă mai de frunte de preoți mai învechiți sau mai sfătosi, năr crede, că se afă în biserică de același rit cu a lui.

Apoi în fruntea unei a tuturor proto-papetești se pun în cele mai multe diecese unite numai vice-archidiaconi, uneori administratori, vin în urma surrogati, și mai scic bucură Dănuț cîte titulație necunoscute în biserică unită din Ardeal. Tot așa se procede și cu parohiele. Se sterg mai multe parohii vechi, dintre cari unele se afilă

la alte parohie, altele le încredință numai spre administrare unor preoți vecini. Toate fără nici o lege organică, numai după buna chispruse a prea sănăților sale.

În modul maiu său arătat se restaurădă și parohiele, denumindu-se și aice la cele mai multe numai administratori. Apoi deși se publică concurs la unele, curentările parochierilor însă nu se face ca să se scie, cărele dintre concurenți ar placea poporului din parochia curentată, ci mai adeosei se face și fără acea formalitate. Preaceașă cală se făcără unele modificări în privința bineficierii preoților și în privința stolelor, cari îniori unilaterali neplăcând în unele locuri turme multigătore, erau înalte păstorilor, în locul lor veni la mijloc în multe locuri tocmai liberă din cas în cas, erau înalte locuri și redicăre stolele înșîși preoții, după cum au putut.

Din acestea urmări și casuri de acele de său îngropat bătrâni fără preot, pentru că nu se pot înțelege parochul cu urmășii mortului despre viața ce se pretindea pentru îngropajune. Asemenea chiar în timp de epidemia scarlatină sau stat neingropări în 1861 mai mulți princi căte 4-5 deodată, pentru că nu se putură învoi în privință stolii. Despre casurile acestea și alte asemenei s-ar putea da deslușiri și adverințe, dacă ar fi de lipsă, și dacă n'ama să mai fie care din noi care să au cas sau altul de categoria clerilor citate.

În urmă, ca să fie și mai bătătoriu la ochi această anarchie din biserică română gr. cat. și ca să fie mai bine precepuită și de laici independență episcopilor sufragani și nelegătura acestora de metropolitan, unii ignorând că ai primi sănătirea sa din mâna metropolitanului acestei biserici.²²

Deci înființarea celor două metropolie române a produs efecte diametrale opuse:

În metropolia gr. res. neutină a produs unitate eparchieșă în cca gr. cat. anar- chie, desordine, disoluție.

În metropolia neutină, legătura frângășă între clerici și lumeni; în cca unită nici o legătură.

În metropolia neutină cel mai mare zel din partea secularilor întru participarea la afacerile bisericești spre înaintarea acelora. În metropolia unită indolență, nepăsare, letargie; pentru că, cum și ar potea manifesta interesare de acele afaceri, dela a caror administrație, supraveghiere și conlucrare sunt eschizi?

Întemeierea metropoliei gr. or. neutină avă de rezultat: reinviințare și traducere în viață a drepturilor bisericei de ritul oriental grecesc, în sunetul ss. canoane, așa precum a fost acele usage inainte de primirea s. unirii la 1701, înainte acum după ideele vieții constituțional moderne și după gradul culturii poporului jiniațorul de acea biserică. Cu un cuvînt; avu de rezultat constituția bisericească, una dintre cele mai acomodate geniului poporului. Erau întemeiate metropoli unită avă de rezultat: mai totală, surgrumă și a celor sfematrice de drepturi, cari se mai usuva până la întemeierea metropoliei rom. cat.

În metropolia neutină împreună și legătura sub un cap a tuturor eparchiilor episcopesci și a tuturor Românilor de sub coroana s. Stefan, jiniaitori de acea confișie; erau în metropolia unită împrășciare mai mare, decât cum fuse mai înainte, fiind atunci împărțiri între două episcopie, astădi între patru.

Ce înuriință au metropoliile române asupra moralităței, religiozității și a culturie popularului jiniațorul de aceea?

În metropolia română gr. res. fiind prelații de acea convinere, că atât statul preoțesc cît și cel învețătoresc se cresc în interesul moralității, religiozității, a culturii intelectuale și a promovării stării materiale și creștinilor, finitorii de respectiva

biserică: fie-care eparchia episcopală prețe legături constituite, în sinode mestecate de lumeni și coji și organiză seminăriile sale atât clericali cît și preparandiali, după cea mai bună școală și consențință a celor mai interesați de fericeire eternă și timpurale a filior și orășilor sei. Apoi epie așă cresce atât clerici cît și învețători concezi de destinație și se petrună de obligamentul impletirei cu acuratețea a afacerilor sale, tot cei interesători aleg în sinode mestecate personalul învețătoresc la cestuiurile institute, și poartă superinspecționarea asupra stabilește obiectele de învățămînt după lipsele creștinilor și cu destinația atențione la dezvoltarea simțului moral religios, patriotic și național. Tot asemenea se înțemplat și cu scoalalementari, deși acolo sunt încă multe de su-

plinit. Cum sau întemplat și se întemplat acestea în metropolia unită?

(Va urma.)

Varietăți.

* (* Asociațiunea română transilvană pentru literatură și cultura poporului român), acuđim, că este proprietatea de case în Sibiu. Ni se spune adeăcă, că comitei Asociaționă a cumpără, conform unui conclus al adunării generale, casele din strada morii Nr. 8, cunoscuțe sub numirea veche „Leul alb“.

* Universitatea națională săsească și-a început lucrările la 8/20 Noemvre.

* (Convocare.) Prin aceasta se aduce la cunoștință că: adunarea generală tractuală a Reuniunii învețătoresc din districtul al X-lea al Arhidiocesei transilvane, despărțimentul al II lea (ppresbiteratul al II lea al Brașovului), se va întîn în localitățile scoalei române gr. or. din comuna Bod, la 30 Noemvre st. v. a.c. Începutul precis la 9 ore a.m.

La această adunare pe lângă membrii ordinari se invită cu toată onoarea preștejnică tractuala și altii în cărăba, cărora le zace la înimă promovarea causei scolare.

Cu această ocazie se va ţine și un parastas în memoria fericitului Marhil Andrei, Baron de Șaguna.

Adunarea se va ocupa între altele constuirea despartămentului, apoi se va desbaté tema: „Care sunt mijloacele cele mai nimerite, prin care scoala poate influența asupra cultivării curăteniei“.

C. Ludu, președinte.

* (Turburări antișemitice) an isbucnit în ținutul Rabului, în Ungaria. Iurisdictiunea a luat măsuri severe. Și milizia s'a trimis în fața locului unde au isbucnit turburările.

* (Duel). Verchovay redactorul dela „Függetlenség“ cu Kenedy dela „Pesti Hirlap“ s'au batut în săbi. Amândoi duelanții au scăpat cu siguriște. Duruerile din Bpestă au buñetatea, că rar se sfîrșesc cu vre-o calamitate.

* Alt dnel a avut loc între Verhovay și apărătorii jidovilor împreună pentru Tisza-Eszlár Hornynanszky. Bataia sau duelul cu pistoale creștine. Ambii duelanți au scăpat sănătoși.

* (Soare și ninsoare) Timpul frumos de care ne-am bucurat în toamnă aceasta binigur, nu mai departe decât Dumineacă, se părea că ar să ţină până la crăciun. După ameađi în Dumineacă din cestui, a început să flusture puñetul, dar cără s'a facut frumos. Seară între cinci și sease ore a început a ninge în toată formă, dar numai a început și la început a și rămas, fără să se sfîrșească cu omelii. Dimineată în dimineață, se arhangeli, pe coperișele dosite,

se vedea ceva alb mai gros decât o brumă: înse numai pentru vreă căteva ore. Ajoț timp frumos Luni și mai cu seamă Marti, părea că suntem la începutul primăverei. Eri, Mercuri, s'a schimbat treaba. Deși se pă la temperatură moale a nins cu puțină întrerupere toată ziua. Vom avea cără dintrăsta?

* (Uciderea unui german în Rusia.) Cetim într-o cioresc din Moscova la „Deutsche Zeitung“ urmatorele: „Duminică la 17 Octombrie, supusul german, doctorul Emil Schmidt a fost asasinat de principale Grigorie Hjici Grusinski prin trei focuri de revolver. Despre motivele și amănuntele acestui fapt odioș afâm următoarele: La începutul anului Schmidt a primit să administreze moșile aceluia principale. Acestea erau peste măsură cheltuite. Prințesa temându-se să nu piardă tot, a făcut prin tribunal să scape moșia Sokrucciova pentru cei 7 copii ai ei. Ea deținea propră lui Schmidt și dispuse de acea moșie, unde el să și mută. Principale locuia trei kilometri de departe de aci, ear princepsă trăia în Moscova sau în Petersburg. Toate acestea nu i' veniră la scoala principală. După ce încercă în zadar a face pe soția sa să retragă procură date doctorului, să adrește direct către aceasta și îi oferă 5000 ruble, ca să dea procură și toate hărțile ce i' sîră încridentat de principala. Schmidt nu primi propunere și principale plec furios și cu grave amenințări. Dumineacă următoare veni la 10 ore în locuința lui Schmidt și când acesta refuză de a l' primi, principale veni la fereastră, la care se aflare Schmidt, aședea dedespre o lăda ce stătea în apropiere, sări pe ea, spars un geam și deschide un revolver asupra lui Schmidt. Aceasta, lovit în umăr, fugi strigând. Dar având să treacă prin mai multe camere până să iească în coridor, unde erau servitorii principale il ajunse, deținătă de către un foc și după ce victimă cădu jos, mai deschide și al treilea glonț în gâtul lui Schmidt. Alergaseră dejet 7 persoane, dară servitorii fugără din față ucigașului, în cît el însuși cu doi terani a dus pe cel lovit de moarte și l'a pus într-un pat. Schmidt nici nu și dedus bine ultima suflare și principale se puse a l' căuta prin buzunarul lui cheile, deschise caseta și învelind tot ce găsi într'un macat, plec cu trăsura, după ce ordonase servitorilor să îngroape cadavrul. Corespondența lui nu spune dacă asasinul a fost arestat.

* (Bărbat estraordinar). De galant. Despre o păreche foarte cunoscută în cercurile rusești din Paris, se scrie, că se pregătește toamna să și serbeze preste căteva săptămâni nuntă de argint, după o viață fericită de 25 ani. Doamna mai petrecu înce vre o căteva zile în vilăgătura de la Nizza, bărbatul a casă în patrie, arăgiind ospătelul nuntă de argint. Toamai pe cînd aștepta acest din urmă sosirea iubitei sale soții primăvara de la Nissa următoarea telegramă: „Atâtă inclinare mai cărată înțe și spus pe față că — iubesc pe altul. Sper că tu mi vei concede divorțul și afară de aceasta, ca sunvenit al fericitoare noastre conviețuirii de 25 ani, mi vei dărui și un capital cuvincios.“ Bărbatul surprins a respuns numai de căcăt: Consimt cu divorțul și cu 100,000 de ruble; nu pretend altceva decât se afu numele armatorului de anticiuță.

* (Scrisoare a lui Arabi). Arabi pașa se apără viguros contra acuzațiilor sei. Într-alte cără epistolă adresată redactorului foaiei „Times“:

Domnul meu, — în numărul 1105 al lui Feleiale am aflat sub titlu „Arearea rebelilor din Egipt“, un articol

²² Cronică apost. 24 prezice: „Episcopii sunt numiți și cunoscute pre căd în dienii domnului, și să se consideră că pre capul său, și fără invocare, nu sunt întrăpnări nicio de cova însemnată mai multă“: can. 19 al sinodului din Antiochia: „Episcopii neordineti absente synodo et presencia metropolitanie“: can. 6 al 1. conciliu acum; „Si quis absque metropolitani s' absente factus sit episcopus, cum magna synodus definit non esse episcopum.“

ce spune că mulți ofițeri ai rebelilor au fost trimiși la închisoare, precum și mulți ţeici de Beduini, apoi Kadii, deputați, și băi ulemaie, mudiri, funcționari, interepri și comercianți. Dar dacă au fost soldați, cari s-au revoltat, ce se său închișă și maltratat atât persoane însemnate și cu misiuni diferite? Să dacă întreaga națiune, fără deosebire de clase, a fost unanimă cu privire la opera liberării și apărării ţerii lor, atunci de ce au fost stigmatizați aceia cu numele de rebeli? Întrădeverb e o tiranie de a împărat astfel. Răsboiul a fost inceput în acord cu legile divine și umane, conform rezoluției solemnă a unui consiliu, înțuit sub președinția Chehidului și alui Dervis-pașa, trimisul Sultanelui. După ce soldații și locuitorii au părăsit Alexandria, Chehidul se întoarce și trece în partea acelora, cari purtau răsboi contra acestei țări — ceea ce e interdiction pri orice lege. Întreagă nație egipitană a fost de părere că Tewfik-pașa trebuie suspendat din postul său, pentru că a călcat prescripțiunile legii divine și ea cerea continuarea apărării ţerii printre rezoluție, ce s-a făcut cunoscută Maj. Sale Sultanului. Deci suntem noi rebeli? Eu susțin că ne am apărat ţara într-un mod, ce e aprobat de legile lui Dumnezeu și ale oamenilor și ori-cine ar dice contrarul nu spune adeverul, ci este sclavul pașnic și al banului. Adăug că ulemaile Islamului și musulmanii din orice țară din lume admit că n-am depășit marginile, însemnate în cartea lui Dumnezeu: și ei dojenesc modul rușinos cum suntem trațați și care e o bătăie de joc față cu orice justiție: O, bărbăti drepti! Drept este oare ce fiți ţerii să fie lipsiti de orice oficiu și ca streini să le e locul, dimpreună cu aceia cari au venit în Egipt; Cerchezii Albanezii și Bulgariei, în cat până în rândurile celor mai de jos, ca de exemplu subașe în armătă, posturile să se dea altora, eară nu filiori Egipitului? Oare Egipțenii nu sunt tot așa de capabili ca Bulgaria și alti streini? Dar sub apărarea umanității vom găsi încă bărbăti, cari vor fi dispusi să apără dreptul contra tiraniei timpului, ce desonorează umanitatea. Din închisoarea mea din Cair.

Ahmed Arabi.

* (Un duel omeric.) Nu de mult a avut loc în vestul Americii o luptă, ce nu amintescă timpurile lui Omer. George Heward, posesorul unei turme de 3000 boi și Ioan Keely, care avea 4000 boi, și mânău cirezile împreună spre răsărit. El vreau să se despartă numai la Colorado, de unde aveau să apucă într-o parte, altul într'alta parte. Pe drum s'au amestecat căveți capete de vite în cirada celui lăst și când erau să se despărță, Howard și ceru vitele, fără însă a voi să înapoeză și denușă vitele lui Keely. După ce se certară destul, se înțeleseră în fine să se resolve controverse printre luptă între 12 mâncători, 6 de o parte și 6 de alta. Așa se făcă. Cei 12 lupători călări se aşeză la 15 pas, unii de altii și la un semn al stăpânilor începăru lupta. La prima salvă de pușci cădăru morți patru oameni. Cei-lăși opt erau mai foți răniți. Atunci Keely propuse că să se continue lupta numai între doi, dar Heward nu primi dicénd, că după ce fiecare a pierdut doi oameni, trebuie să și ea fie care vitele și să plece. Așa se făcă.

* (Sport american). Numai în luna lui Octombrie a. c. s'au exportat din America materialul de păne în preț de 15,500,000 dolari (23,250,000 fl.)

Loterie.

Mercuri în 22 Noemvre n. 1882.

Brunn: 16 60 58 42 39

Bursa de Viena și Pesta

Din 21 Noemvre n. 1882.

	Viena	B-pesta
Ronă de aur ung. de 9%	115.30	115.60
Ronă de aur ung. de 4%	84.90	84.90
Ronă ung. de hârtie	83.95	84.45
Imprumutul drumerilor de fer ung.	132.50	138.75
I emisiune de oblig. de stat delă drumul de fer oriental ung.	88.70	89.—
II emisiune de oblig. de stat delă drumul de fer oriental ung.	110.—	109.50
Oblig. de stat delă 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	92.25	94.50
Obligăriung. de recomprărares pământului	99.25	99.25
Obligăriung. în clausă de sorție	96.75	97.—
Obligări urbanie temesvăriei	97.50	97.25
Obligări urbanie temesvăriei	97.—	98.75
Obligări urbanie croato-slavonice	98.50	98.—
Obligăriung. de recomprărares pământului	—	86.50
Sorți ungarești cu premii	116.—	116.—
Sorți de regulări. Tisza	109.—	108.75
Datorie de stat austriacă în hârtie	76.30	76.25
Datorie de stat austriacă în argint	77.—	77.—
Rente de stat austriacă	94.20	93.75
Sorți de stat delă 1860	130.—	130.—
Acțiuni de stat austriacă	88.00	88.00
Acțiuni de bancă de credite ung.	277.25	286.40
Acțiuni de bancă de credite ung.	283.90	286.45
London (pe poliță de trei luni)	119.15	119.20
Scriuri fonciare ale instituției "Albina"	—	100.—
Argint	—	—
Gălbăi	5.67	5.67
Napoleon	9.47	9.49
100 marce nemțești	68.40	68.45

Nr. 306 a. e. [297] 1—3

CONCURS.

Pentru intregirea postului învestitorescă la scola confesională gr. or. din Sâmbăta Inferioară protopresbiteratul Făgărașului, se scrie concurs cu termen până la 28 Noemvre st. v.

Emolumentele sunt:

I. Salariu în bani 80 fl. v. a. din alojii comunal în rate lunate;

II. Cuarț liber în edificiu scoalei și lemnele trebuințioase de încăldit.

Cei ce voiesc a ocupa postul acesta învestitorescă, au aștepta la subscrисur concurselor lor instruite în sensul prescrișilor din Statutul Organic și al regulamentului congresual din 1878 pentru învestitori, până la termenul mai sus arătat.

Făgăraș 8 Noemvre st. v. 1882.
În conțegere cu comitetul parochial.

Petru Popescu m. p.,

protop.

Nr. protop, 289. [292] 2—3

CONCURS.

Pentru posturile învestitorescă la scoalele confesionale gr. orientale din protopresbiteratul Mediașului, se scrie concurs cu termen până în 20 Noemvre 1882.

1. Hașag cu salariu anual de 100 fl. v. a. 70 pâni, lemne, și cuartir.

2. Buzdu cu salariu anual de 150 fl. v. a. lemne și cuartir.

Doritorii de a concurge la aceste posturi au aștepta cererilelor lor instruite în sensul statutului organic, și al regulamentului congresual din 1878 la subscrissur până la terminul suscristă.

Mediaș, 5 Noemvre 1882.

In conțegere cu comitetele bisericesci.

Dionisius Chendi m. p.,

adm. protop.

Nr. 282. [293] 2—3

CONCURS.

Pentru intregirea parohiei de a III-a clasă Măgura cu filia Toplița în protopresbiteratul Gioagiu I, se deschide concurs până la 5 Decembrie a. c. st. v.

Emolumentele sunt: portiunea canonica de 6 cară fén, biroul parochial din Măgura dela 80 familii a 1 fl. din filia Toplița dela 56 familii căte două ferdele cuucuruz cu tulei, și stolele uscate, cari laolaltă computate în bani, dăun un venit anual de 323 fl. 15 cr.

Concurenții au aștepta substerne suplicele lor instruite după prescrișile

statutului organic și regulamentului pentru parohii până la terminul susindicat subsemnatului oficiu protopresbiteral.

Hondol, 5 Noemvre, 1882.

În conțegere cu comitetul parohia oficiu protopresbiteral gr. or. al Giorgiu I.

Vasiliu Pipoș m. p.,

protopresh.

ca în termen de 6 luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră și în absență ei se va decide procesul înstantă.

Sibiu, 22 Maiu, 1882.

Scuadul ppresbiteral gr. or. al tractului Sibiului, ca for matrimonial de prima instanță.

Nr. 182.

[286] 1—3

EDICT.

Moise Petreidean din Lissa comitatul Făgărașului de religiunea greco-orientală a părăsit cu necredință pe legiuța soță Ana Roamba cu o copilă mică, acum de 10 ani trecuți, fără a se sci ubicuința lui, s'au de mai trăsesc. Deçi se provoca prin aceasta, că intermin de 3 luni de la prima publicare a acestui edict să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră și în absență lui se va percreta și decide procesul divorțial intentat asupra-i de socii lui mai susnumită.

Făgăraș, 28 Octombrie v. 1882

Scuadul protopresbiteral gr. or. al tractului Făgărașului ca for matrimonial de prima instanță.

Nr. 163.

[294] 1—3

EDICT.

Ioana n. Ilie, de religiunea gr. or. din Topârcea, comitatul Sibiului, carea de 7 ani a părăsit pe legiuțul ei bărbat Ioan Cărățu, tot de acolo, fără a se sci ubicuința ei, și în același perioadă a părăsit cu necredință și înțelește înaintea subsemnatului oficiu protopresbiteral, ca for matrimonial de prima instanță, căci la din contră și în absență ei se va percreta și decide procesul divorțial intentat asupra-i de bărbatul ei.

Sibiu, 4 Noemvre, 1882.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Sibiului, ca for matrimonial de prima instanță.

Nr. 354

[292] 3—3

EDICT.

Ana n. Nastase, legiuța soție alui Tomi Isaac Marin din Fofeldea părăsind cu necredință aproape de 3 ani pe legiuțul ei bărbat, fără a se sci locul petrecerei ei: ameșură incuvințării prelucrării fiindcă n'are lăruire născătoare; tot așa la boala cronica și hemoroidă, și se folosească de excelență bine din estrajele și de la căsătorie. Deși este că a amăgit numai deced în cîsa lui, rog așa dară dle că se va pute mai curăț din 26 de sticle de bere din estraj de slăbește și de boala de bine.

Sab 2 fl. nu se efectuează nimic.

Deposit principal în Sibiu:

Franz Jahn fi. Const. Bugarsky.

Alba-Iulia: F. Mihellyes, farmacist.

Aiud: J. de Kovacs, farmacist. Făgăraș:

St. Blegerle, farmacist. Cluj: Dietrich Samuel. Brașov: Eremia Demeter. J. L. et A. Heschheimer. Medias: Carol Breckner.

Sebes: Carol Henning. Sighișoara: J. B. Misselbachen sen. Turda: J. Timbus et fiu. M. Oșorhei: Max Bucher, Carol Hutflesz. Deva: Issekutz Gregor.

Mai departe de toate specierile mai mari din peșteră.

[249] 7—7

Nr. 200. [295] 1—3

EDICT.

Magdalena n. Maniu Bera de religiune gr. orientală din Rășinari, comitatul Sibiului, carea cu necredință a părăsit pe legiuțul ei bărbat Nicolae Bera tot de acolo se citează

Magdalena n. Maniu Bera de religiune gr. orientală din Rășinari, comitatul Sibiului, carea cu necredință a părăsit pe legiuțul ei bărbat Nicolae Bera tot de acolo se citează

Nochirichiu 18 August 1882.

Forul matrimonial gr. or. I. instanță.

Gregorius Maier m. p.

adm. ppresbiteral.

Zambach și Gavora.

Fabrică de vestimente și recuizite bisericesci

de rit catolic și grec.

[205] 11—30

in Budapest, strada Vațului, Váci utca Nr. 17.

Felon sau Odajdi, Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, paproci. Toate felurile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) co-

Comandă se efectuează prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele,

vor pe altarui, potiruri, pietohlebniță, cădelniță, pacifică, candele de altar, polieandre pentru biserici, ripide, chivot, cărti de Evangeliu etc.